

Lovas István nyílt levelei

TGM: „patakokban folyik majd a vér”

► Magyar Hírlap

Hogy az önök apró példányszámából fakadó veszteségét ki fedezi, az minden bizonnyal 2006 után kiderül. De e kérdés fontossága el- törpül amellet, hogy az önök online kiadásán az azt alaposan átnéző barátaim szerint meg sem említették az 1956-os hős, *Pongrátz Gergely* halálát. Akiről a brit országos napilap, a Daily Telegraph másnap hosszabban emlékezett meg, mint bármely magyarországi napilap.

Önöket az SZDSZ-hez legközelebb álló lapnak tekintik. Hallgatásukkal újabb bizonyítékot adták annak, hogy önöknek és ennek a pártnak milyen a valódi érzelmi viszonya azon dicsőséges napokhoz, amelyeket világszerte még ma is – noha mind kevesebben – tíz és tíz milliók ismernek a magyar történelemből.

Tudják, arról a történelemtől van szó, amelyben a forradalmárok a tele nadrággal dekkoló ávosokat sárga disznóbőr cipőjükre ismerték fel. Netán egy-egy SZDSZ-es apuci és anyuci állami cipőjét.

Önöknek talán e cipőknek az emléke még ma is drágább, mint Pongrátz Gergely, valamint az iszonyatos *Rákosi*-banda és a szovjet megszállás elleni népfelkelés.

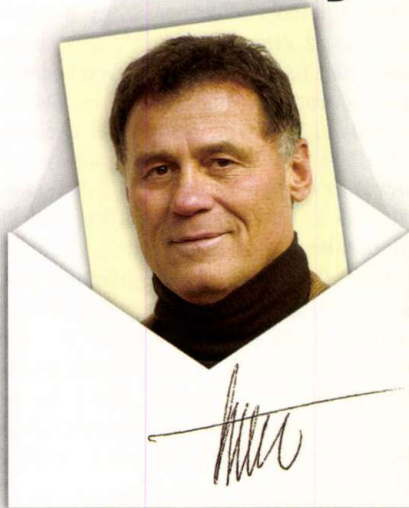
Tulajdonképpen örülnünk kell, hogy önök nem emlékeztek meg Bajuszról.

► Tamás Gáspár Miklós

Aczél Endrével együtt a kormány Szabad Sajtó-díjasa

Merő véletlenségből időben azután, hogy leantiszemitáztad az ifjabb *Hegedűs*-ügyben az őt antiszemitázás vádjára alól felmentő *Nehrer* bírót és az egész bírói kart, és annak erőszakos megdöntésére buzdítottál, belóttak *Nehrer* bíró lakásába.

Merő véletlenségből időben azután, hogy ismét erőszakra buzdító cikkben támadtad a „rasszista” elkövetőt a 21-es buszon történt kardos döfést követően, az inspirációra ösz-



szetrombitált „antirasszista” tüntetésen leütöttek és majdnem megkéselték egy embert.

Jellemző a balliberális lapokra, hogy míg azok a keresztények kiirtására buzdító (a napokban most éppen cigányozó) Tilos Rádió előtti tüntetés befejezte után elégetett textília miatt szinte hónapokig őrjöngtek, az értéktelen anyag megsemmisülésével szemben egy ember leütése nem érdekelte őket.

Amikor még nem tudtad, hogy a buszon a cigánygyerek majdnem gyilkosa egy másik cigány volt, a Moszkva-téri tüntetésen ismét erőszakra buzdítottál. Azt mondtad: „nem most kellett volna először idejőnnünk, hanem tizenöt éve folyamatosan kellett volna zörgetnünk a rácsokat, betörnünk az ablakokat, és kimondani, hogy fajüldözött országban nem kívánunk élni!”. A résztvevők felszólalásodat tapsviharral fogadták. És – mint szokásuk – tovább maradtak a fajüldözött országban. Többségük állami apanázt húzva.

A könyvesboltok és újságosstandok elleni erőszakra biztatásod persze nem új keletű. De téged soha nem fognak elítélni, mert testvéreid (a te szavad) vigyáznak rád, míg nem testvéreidnek reszket a keze és lába,

nehogy perbe fogjanak. Mint megtörtént az ügyességgel is, amelyik nem mert eljárást indítani ellened, amikor a bírói kar erőszakos megtörésére buzdítottál.

Ki tudja, mennyire írható a te számládra, hogy néhány napja összerondítottak néhány jobboldali könyvesboltot, közöttük e lap könyvesboltját és szerkesztőségét is.

1990 óta magatartásoddal igen súlyosan ártsz a magyar demokráciának és komoly felelősség van abban, hogy Magyarország a bal-ti országokkal, Szlovéniával vagy Csehországgal összehasonlítva az egymást a fehér izzásig gyűlölő emberek országa lett.

Égészen röviden emlékeztetlek, mit tetél 1990 óta.

1990. május 20-án a New York Times vasárnap-i magazin mellékletében „Politika a Tomaj Klubban” címmel ezek a sorok jelentek meg:

„Máskor késő este *Vidos Tibor* lakásán tartottak megbeszélést. (A jelek szerint a kampány ezen szakaszában non-stop tartották a megbeszéléseket.) Ezt a megbeszélést azért tartották, hogy megvitassák *Tamás Gáspár Miklós*, a párt egy vezető tagjának a második forduló választási hadjáratát. *Tamás* kampánymenedzsere elképesztően hasonlított *Franz Kafkára*: mélyen ülő fekete szemek, izzó tekintet, rövidre nyírt, sötét haj és csaknem madárszerű arc. A baj az, mondta, hogy gyűlölnék bennünket. Gyűlölnék bennünket, mert zsidók vagyunk. Amerikában talán meg lehet oldani ezt a problémát. Naponta kétszer borotválkozhat az ember. De Magyarországon tudják, hogy zsidók vagyunk és ezért nem fognak érte megbocsátani.”

Ezt a cikket *Fred Martin* írta és az – mint látod – nem más, mint az egész magyar nép előzetes feljelentése és megvádolása antiszemitizmussal, ha akkori pártod nem nyeri meg a választásokat. Nyilván előre tudtad, hogy „Mucsa” miként fog szavazni.

Gyűlöltek, fenekestől gyűlöltek mindenkit, aki nem ti vagytok. Az MDF-ről – amely a

Új! **taxi2000** prémium ☎ 2-200000

„Elegáns megjelenés!”

Új! ✖ **Repülőtéri transzfer:**

Pesti oldal: **3000 Ft**

Budai oldal: **3500 Ft**

Telefonos tarifa: **165 Ft/km**

Szerződéses tarifa: **150 Ft/km**

06/30/70

MÁR MOBILON IS HÍVHATÓ!

200000

taxi 2000 taxi 2000 taxi 2000 taxi 2000

Világbank aljas tanácsára a külföldieknek és a volt pártnömenklatúrának adta el az ország vagyónát bagóért, és ezért hálásaknak kellett volna lennetek – a Magyar Narancs 1992. február 4-i számában így írtál:

„Mindenki tudja, hogy az MDF nem szakonképes ... (jobb ellenzéki) körökben a házi-asszonyok migrénre hivatkozva kiüzennek a komornával, hogy az MDF-nek nincsenek otthon... de hát miféle kormány az, amely nagykanállal eszi a kaviárt és frottírozknit visel a szmokinghoz... Élcelődhetünk rajta, hogy a frissen kinevezett főurak hitvesei még nem tudják, hogy ha mélyen dekoltált estélyi ruhát viselnek a fogadásokon, ajánlatos volna borotválniuk a hónaljukat... az MDF szószólóit az európai, nyugatos magyarságtól idegen, ki tudja honnan szalajtott bumbrunyók gyülekezetének tekintni... őrijtő lehet az MDF kevés értelmiségi szimpatizánsa számára az a műtárgyilagos hang, amelyen némely »független« szemleírók fuvaláznak, mint a Trobriand-szigetek törzseinek szokásairól írnának értekezést a princetoni antropológia tanszék számára, amikor az MDF-kormány bizarr ténykedéséről számolnak be...”

Emlékszel, micsoda korszak volt ez? A Korniss-féle „Mi jobban gyűlölnünk titeket” korszaka. Amikor Eörsi István, SZDSZ-es párttársad és testvéred a német közszolgálati ZDF-ben sajnálta, hogy a neki nem tetsző réteget szellemileg nem rádiózták ki a Kádár-csokrakban, majd pártod képviselői a BBC-ben mutatták be országunkat, mint a kisebbségüldöző náció fészékét. Te pedig egy Chicagóban tartott előadásodon azt mondtad: Magyarországon hamarosan patakokban folyik majd a vér; az ország kettészakadt és küszöbön a polgárháború. A hallgatóságot pedig figyelmeztetted, hogy akinek kedves az élete, ne jöjjön Magyarországra.

Majd jött az Orbán-korszak, amikor a Dunába lövted magad. Persze csak verbálisan. De azért ne ijedj meg, mint Bodor Pál (Diurnus) ijedt meg érted a kardos roma ügyben a Népszabadság online kiadásában megjelent levelében, amely azzal végződik, hogy míg ő fegyverviselési engedélyt kér, melléd „testőröket kellene rendelni”. Holott téged nem kell féltetni. Nem a Baszkföldön, Észak-Írországon, Alabamában, Korkizán, vagy a Közel-Kelet gócpontjaiban élsz. Hanem egy olyan országban, ahol a bégető bárányokat taglózzák le.

► Kövér László

A Fidesz–Magyar Polgári Szövetség választmányi elnöke

Tisztelt Elnök Úr!

Május 11-én a Hírtvének adott interjújában ezt mondta: „Mégis csak ők vádoltak meg minden elképzelhető dologgal bennünket, a vá-

lasztási csalástól kezdve – amit aztán ők elkövettek – egészen-egészen extrém dolgokig, a saját családi életünket, magánéletünket sem kímélő rágalomokkal.”

Répassy Róbert fideszes képviselő után most ön – ha jól tudom – a második, meghozza igazán magas beosztású fideszes vezető, aki végre elismerte azt, amit az ország jobbik fele magától értetődőnek tartott 2002-ben, vagyis akkor, amikor a választási csalásokat elkövették. Akkor, amikor minden közvélemény-kutató, sőt még az exit pollok (a választásról kifelé tartók megkérdezéséből született gyorsfelmérések) is azt mutatták, hogy önöké volt a győzelem.

Ha most elismerte a csalást, akkor miért nem tették ezt meg 2002-ben? És miért nem küzdöttek utolsó lehetőségekig győzelmük elismertetéséért? És miért ismerte el belügmíniszterükkel együtt a választási vereséget?

Nem gondolja, hogy az ország 2002 óta tartó kifosztásáért, eladósításáért és évtizedekre sorsát előre meghatározó lerontásáért, amely szinte felér a „rendszer váltáskor” elkövetéssel, felelősség terheli önöket pontosan azért, mert csak most ismerik el a csalást?

És nem adós a Fidesz erre minimum a magyarázattal?

Tudja ön, hogy még ma is milyen választ kapnak azok, akik belföldön vagy külföldön állítják: az MSZP csalással győzött? Azt, hogy „ugyan, ne vicceljen, a mai ellenzék is elismerte vereségét”.

Vagy netán eszentül fogalmazunk úgy, hogy radikális és szélsőséges az, aki a kellő „érés” idő előtt évekkal mond ki alapigazságot?

► Solymosi Frigyes

A Nemzeti Kör tagja

Megint csak hangsúlyoznom kell, hogy eredeti fogadalmamat, amely szerint önnel többet nem foglalkozom, ha pusztán engem támad az ellenfél médiájában, ismét csak azért kell zárójelbe tennem, mert ismét nem csak engem támadott, és nagyon is közügyről van szó.

Egy baráti forrásból tudtam meg, hogy ön a kormánypárti pornószerzővel, Bolgár Györggyel tetszelgett Klubrádiójában. Azt pletykálta Bolgárnak, hogy Orbán Viktornál felhozta a jobboldali újságírók némelyikének túlzottan erős hangvételét. (Ha nem pontosan adom vissza szavait, sajnálom, de ez volt a lényeg.) Hozzátette, hogy a Fidesz elnökével másfél hetente találkozik. Ez azért is furcsa volt, mert néhány hete még a másik oldal lapjában panaszkodott, amiért az ön körébe Orbán már másfél éve nem látogatott el. Majd dicsekedve elmondta, hogy megvolt az eredménye, amiért cikkében rám pi-

rított, ugyanis azóta sokkal visszafogottabb szavakat használok.

Bolgár érezte az ön szolgálékűségét, lecsapott, és valami olyasmit kérdezett, hogy mit szól ahhoz, hogy én tömeggyilkosnak neveztem Busht. Barátom ekkor kiszállt a kocsiából és így ennek a mérhetetlenül érdekes párbeszéd záróakkordjainak már nem lehetett fültanúja. Azt csak a rend kedvéért említem meg, hogy legutoljára éppen a földkerekség legismertebb nyelvésze, a világ legjobb műegyetemén tanító Noam Chomsky nevezte Busht nemcsak tömeggyilkosnak az Irakban elpusztított polgárok tízezrei miatt, de háborús bűnösnek is, akit az amerikai törvények szerint ki kellene végezni.

De most nem ez a lényeg. Hanem az, hogy Orbán Viktornak – amennyiben igaz, amit ön állít – nem önnel kellene másfél hetente időt eltöltenie, hanem például azzal a Duna-kanyarban lakó informatikussal legalább egyszer találkoznia, aki másfél éve nem tud bejutni hozzá, holott a korábbi kormány informatikai csapatában dolgozott és – ami a lényeg – egy olyan rendszert dolgozott ki, amely a választásokon a Fidesz központjában a választások összeszámolását követő ötven percen belül jelezné a tényleges választási eredményeket és a család egyfajta lehetőségét kizárná.

Ő csak egyetlen példa arra, hogy kik nem jutnak be a Fidesz elnökéhez. Akiket még válaszra sem méltatnak, holott nem azzal tinte-tik ki magukat, hogy az országot szétziláló gazemberek lapjaiban támadják saját oldaluk olyan embereit, akiket e gazemberek naponta támadnak, mert ők – önnel ellentétben – pontosan tudják, hogy kik a valódi ellenségeik.

Ám, hogy a dicsekvését illetően nehogy illúziókba „kergesse” magát, hangsúlyozom: minden, a legkeményebb volt és jövőbeli jelzomet vegye úgy, hogy önre és minden ezoldali árulóra vonatkozik.

► Aczél Endre

Tamás Gáspár Miklóssal együtt a kormány Szabad Sajtó díjasa

III. rész

Nyugi Aczél: a jövő héten már hosszabban foglalkozom magával. Addig csak lapjában május 4-én Gyurcsányról írt erre a mondatra akarom emlékeztetni: „A kormányfő tizenöt pontja gyógymódot kínált a »munka világának« néhány közismert, senki által sem tagadott sebére, s e gyógymódokat »filozófiai-lag« is... megalapozta”. Pokorni úr május 21-én a Nap-keltében önt, kinzóját (kardos romaügy), „híres újságírónak” nevezte. Nekem önrol más jelző jut eszembe. ■